

Ἐν τῇ τακτικῇ συνελεύσει τῶν ἐταίρων τῇ γενομένῃ τῇ
14 Ἰανουαρίου 1918 ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐξε-
λεγκτικῆς ἐπιτροπείας, μεθ' ἧς ὁ γραμματεὺς ἀνέγνωσε
τὴν ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1917 πεπραγμένων
ἔχουσαν οὕτω :

Ε Κ Θ Ε Σ Ι Σ

ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1917

Προσερχόμενον τὸ Συμβούλιον ἐνώπιον Ὑμῶν, ἵνα
λογοδοτήσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους
1917, ἀνακοινῶν ἐν πρώτοις μεταβολὰς γενομένας ἐν τῇ
διοικήσει τῆς Ἐταιρείας καὶ τροποποιήσεις τοῦ Ὄργανι-
σμοῦ. Ἀρχομένου τοῦ 1917 ὁ ἐκ τῶν συμβούλων κ. Δ.
Παππούλιας, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐξελέγη Β'
ἀντιπρόεδρος εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Θεοφανοπούλου,
δηλώσαντος παραίτησιν ἕνεκα τοῦ ἐπισφαλοῦς τῆς υἰείας
του. Ἐπίσης δὲ εἰς πλήρωσιν κενῆς θέσεως ἐν τῷ Συμ-
βουλίῳ ἐξελέγη σύμβουλος ὁ διευθυντῆς τοῦ Χριστιαν-
ικοῦ Μουσείου κ. Ἀ. Ἀδαμαντίου, καθηγητῆς τοῦ Πα-
νεπιστημίου. Ἡ κατὰ Ἰούνιον ὁμῶς τοῦ αὐτοῦ ἔτους γε-
νομένη παρ' ἡμῖν πολιτειακὴ μεταβολὴ κατέστησεν ἀναγκ-
αίαν τὴν τροποποίησιν τῶν περὶ τοῦ διοικητικοῦ Συμ-
βουλίου τῆς Ἐταιρείας διατάξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ, διότι
ἡ Ἐταιρεία ἦτο πλέον ἀκέφαλος, δὲν εἶχεν οὔτε Πρόε-
δρον οὔτε Ἀντιπρόεδρον ἀναπληροῦντα τὸν Πρόεδρον.
Οὕτως ἔχοντος τοῦ πράγματος, ἡ ἀπλουστάτη τῶν λύ-
σεων ἦτο ὅπως ἐφαρμοσθῶσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου αὐταὶ

αί διατάξεις αἱ ἰσχύουσαι περὶ κενουμένων θέσεων συμβούλων. Ταύτην δὲ τὴν λύσιν προέκρινε τὸ Συμβούλιον καὶ εἰς τὴν συνέλευσιν Ὑμῶν, κληθεῖσαν τῇ 16 Ἰουλίου καὶ 3^{ης} Σεπτεμβρίου 1917, προέτεινε. Συγχρόνως δὲ προέτεινε τὸ Συμβούλιον καὶ ἄλλας τινὰς τροποποιήσεις τῶν διατάξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ ἀναγκαίας πρὸς κανονικὴν διαρρῦθμισιν τῶν τῆς Ἑταιρείας.

Τὰς προτάσεις ταύτας ὁμοφώνως ἀπεδέξατο πάσας ἡ συνέλευσις τῆς 3^{ης} Σεπτεμβρίου, ἐκύρωσε δὲ καὶ ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 14^{ης} Σεπτεμβρίου 1917 Β. Διατάγματος ἔχουσι δὲ αὗται κυρωθεῖσαι ὡς ἐξῆς: (*)

«Τὰ κατὰ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 6^{ης} Ἰουλίου 1916 ἄρθρα 9 καὶ 10 τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἑταιρείας ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς:

”**Ἄρθρον 9.**—Τὰ τῆς Ἑταιρείας διοικεῖ δεκαεπταμε-

(*) Αἱ εἰς τὴν συνέλευσιν τῆς 16^{ης} Ἰουλίου ὑποβληθεῖσαι καὶ ὑπ’ αὐτῆς ἀποδεκταὶ γενόμεναι προτάσεις εἶχον ὡς ἐξῆς:

«**Ἄρθρον 9.**—Τὰ τῆς Ἑταιρείας διοικεῖ δεκαεπταμελὲς Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρου καὶ ἐκ τοῦ Γραμματέως, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν ἑαυτοῦ μελῶν, καὶ ἐκ δέκα τεσσάρων συμβούλων, ὧν δύο εἶναι οἱ ἐκάστοτε Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας καὶ ὁ Τμηματάρχης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Τμήματος. Εἶνε δὲ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τὰ μὲν μόνιμα, τὰ δὲ μὴ μόνιμα.

Μόνιμα μέλη εἶνε οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας καὶ ὁ Τμηματάρχης τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Τμήματος, ἐπίσης δὲ ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου.

Τῶν λοιπῶν μὴ μονίμων δέκα καὶ τριῶν μελῶν ἡ ἐκλογὴ γίνεται ἀνά τριετίαν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 10.

”**Ἄρθρον 10.**—Ἐν τῇ κατὰ Ἰανουάριον γινομένη κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τακτικῇ γενικῇ Συνελεύσει τῶν Ἑταίρων ἐκλέγονται διὰ τὴν ἀρχομένην τριετίαν καὶ διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας δέκα μέλη τοῦ Συμβουλίου. Ἐκλογεῖς καὶ ἐκλέξιμοι εἶναι τακτικοὶ ἑταῖροι ἔχοντες δικαίωμα ψήφου κατὰ τὸ ἄρθρον 7.

Ἡ ψηφοφορία, μία οὔσα καὶ μυστικὴ, γίνεται διὰ ψηφοδελτίου αὐτοπροσώπως, ἐν ᾧ ἀναγράφονται δέκα ὀνόματα ἑταίρων μονίμως οἰκούντων ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Πειραιεῖ. Πᾶς πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἐγγεγραμμένος ἐν τῇ δελτίῳ οὐδὲν λογίζεται. Ἐπίσης οὐδὲν λογίζεται οἱ ψῆφοι ὑπὲρ τινος μὴ μονίμως οἰκούντος ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Πειραιεῖ.

λὲς Συμβουλίου ἐκλεγόμενον ἀνὰ τριετίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10^{ου} καὶ ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως καὶ ἐκ δέκα τεσσάρων συμβούλων, ὧν δύο εἶνε οἱ ἐκάστοτε Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ Τμηματάρχης τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Τμήματος.

Ἄρθρον 10.—Κατὰ τὴν δευτέραν ἀνὰ τριετίαν γινο-

Κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην συνεδρίαν ἐκλέγει διὰ φανεραῶς ψηφοφορίας τὸ Συμβούλιον ἐκ τῶν ἑαυτοῦ μελῶν τὸν Γραμματέα καὶ τρεῖς πρὸς τούτοις συμβούλους, λαμβανομένους ἐξ ἐταίρων, οἵτινες εἶναι Καθηγηταὶ τῆς Ἀρχαιολογίας καὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Τέχνης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἢ ἐν Ἀθήναις διωρισμένοι διευθυνταὶ Μουσείων, ἢ Ἐφοροὶ Ἀρχαιοτήτων. Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐν τῇ Συμβουλίῳ τέσσαρα τοῦλάχιστον τοιαῦτα μέλη, δύναται ἡ ἐκλογὴ νὰ γίνηται καὶ ἐξ ἄλλων τακτικῶν ἐταίρων.

Τὸ Συμβούλιον δικαιούται νὰ προβαίῃ εἰς ἀντικατάστασιν παντός μέλους αὐτοῦ ἀπουσιάζαντος ἀδικαιολογητῶς τῶν συνεδρίων τοῦ Συμβουλίου πλέον τῶν ἑξ μηνῶν. Ἡ ἀντικατάστασις γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 18.

Τὸ κατὰ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 11 Φεβρουαρίου 1899 ἄρθρον 16 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς.

Ἄρθρον 16.—Ὁ ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον. Ἀπόντι δὲ ἢ κωλυόμενον τὸν Ἀντιπρόεδρον ἀναπληροῖ εἰς τῶν συμβούλων ὑπὸ τῷ Συμβουλίῳ ὀριζόμενος. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναπληροῦνται καὶ ὁ Γραμματεὺς ἀπὸν ἢ κωλυόμενος.

Τὸ κατὰ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 11 Φεβρουαρίου 1899 ἄρθρον 18 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς.

Ἄρθρον 18.—Ἐὰν ἐκλίπη ἢ παραιτηθῇ ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἢ ὁ Γραμματεὺς, ἢ ἐὰν ὀπωσδὴποτε εἶναι κενὴ τοιαύτη θέσις, τὸ Συμβούλιον, μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς οὕτω κενωθείσης θέσεως συμβούλου, προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀντικαταστάτου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἐὰν ἐκλίπη ἢ παραιτηθῇ ἢ μὴ ἀποδεχθῇ τὴν ἐκλογὴν σύμβουλός τις, τὸ Συμβούλιον ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν δι' ἐνὸς ἐκ τῶν τακτικῶν ἐταίρων. Αἱ ἐκλογαὶ αὗται γίνονται διὰ φανεραῶς ψηφοφορίας.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ κατὰ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 11 Φεβρουαρίου 1899 ἄρθρου 3ου, ἢ φράσις ἀπέντε τὸ πολὺ κατ' ἔτος» τροποποιεῖται μεταβαλλομένη εἰς «δέκα τὸ πολὺ κατ' ἔτος».

Προσωρινὴ διάταξις.—Μετὰ τὴν διὰ Β. Διατάγματος ἔγκρισιν τῶν τροποποιήσεων τούτων τοῦ Ὁργανισμοῦ τὸ νῦν Συμβούλιον συμπληροῖ αὐτὸ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καὶ διοικεῖ τὰ τῆς Ἑταιρείας μέχρι τέλους τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1918.»

μένην τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν ἐταίρων τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου ἐκλέγονται διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας δώδεκα μέλη τοῦ διὰ τὴν ἀρχομένην τριετίαν διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν τακτικῶν ἐταίρων τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου κατὰ τὸ ἄρθρον 7. Ἡ ψηφοφορία, μία οὐσὰ καὶ μυστικὴ, γίνεται διὰ ψηφοδελτίου αὐτοπροσώπως, ἐν ᾧ ἀναγράφονται δώδεκα ὀνόματα ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Πειραιεῖ μονίμως οἰκούντων ἐταίρων.

Πᾶς πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ δελτίῳ οὐδόλως λογίζεται. Ἐπίσης οὐδόλως λογίζονται αἱ ψῆφοι ὑπὲρ τινος οἰκοῦντος ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς.

Τὸ οὕτως ἐκλεγέν Συμβούλιον συνέρχεται ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ προέδρου τῆς Συνελεύσεως καί, ἐν ἀπουσίᾳ τούτου, ὑπὸ τὴν τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν παρόντων συμβούλων, εἰς πρώτην μετὰ τὴν ἐκλογὴν συνεδρίαν, καθ' ἣν προβαίνει εἰς συμπλήρωσιν ἑαυτοῦ ἐκλέγον τρεῖς ἐπὶ πλέον συμβούλους λαμβανομένους ἐξ ἐταίρων, οἵτινες εἶνε καθηγῆται τῆς Ἀρχαιολογίας καὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Τέχνης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἢ ἐν Ἀθήναις διωρισμένοι διευθυνταὶ Μουσείων ἢ ἔφοροι ἀρχαιοτήτων. Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐν τῷ Συμβουλίῳ τέσσαρα τοῦλάχιστον τοιαῦτα μέλη, δύναται ἡ ἐκλογὴ νὰ γίνηται καὶ ἐξ ἄλλων ἐταίρων. Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ ἐκλέγει πρὸς τούτοις τὸ Συμβούλιον ἐξ ἀπάντων τῶν ἑαυτοῦ μελῶν τὸν Πρόεδρον, τὸν Ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα. Αἱ ἐκλογαὶ αὗται γίνονται διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Τὸ Συμβούλιον δικαιούται νὰ προβαίη εἰς ἀντικατάστασιν παντὸς μέλους αὐτοῦ ἀπουσιάσαντος ἀδικαιολογητῶς τῶν συνεδριῶν τοῦ Συμβουλίου πλέον τῶν ἐξ μηνῶν. Ἡ ἀντικατάστασις γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 18.

Τὸ κατὰ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 11 Φεβρουαρίου 1899 ἄρθρον 16 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

Ἄρθρον 16.—Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον. Ἀπόντα δὲ ἢ κωλυόμενον τὸν Ἀντιπρόεδρον ἀναπληροῖ εἷς τῶν συμβούλων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὀριζόμενος. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναπληροῦνται καὶ ὁ Γραμματεὺς ἀπὼν ἢ κωλυόμενος.

Τὸ κατὰ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 11 Φεβρουαρίου 1899 ἄρθρον 18 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

Ἄρθρον 18.—Ἐὰν ἐκλίπη ἢ παραιτηθῇ ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἢ ὁ Γραμματεὺς, ἢ ἐὰν ὁπωσδήποτε εἶναι κενὴ τοιαύτη θέσις, τὸ Συμβούλιον μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς οὕτω κενωθείσης θέσεως συμβούλου, προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀντικαταστάτου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἐὰν ἐκλίπη ἢ παραιτηθῇ ἢ μὴ ἀποδεχθῇ τὴν ἐκλογὴν σύμβουλος τις, τὸ Συμβούλιον ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν δι' ἑνὸς ἐκ τῶν τακτικῶν ἐταίρων. Αἱ ἐκλογαὶ αὗται γίνονται διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ κατὰ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 11 Φεβρουαρίου 1899 ἄρθρου 3 τοῦ Ὄργανισμοῦ τροποποιουμένη διὰ τῆς διαγραφῆς τῆς φράσεως «εἰς οὐδεμίαν ὑποχρεούμενος συνδρομὴν κτλ.», ἔχει ὡς ἐξῆς:

«Ἄνδρας τῶν παρ' ἡμῖν διαπρέποντας ἐν τῇ πολιτείᾳ ἢ ἐν τοῖς γράμμασι δύναται νὰ ἐκλέγῃ τὸ Συμβούλιον, πέντε τὸ πολὺ κατ' ἔτος, δι' ὀνομαστικῆς ψηφοφορίας, τακτικοὺς ἰσοβίους ἐταίρους».

Προσωρινὴ Διάταξις.—Μετὰ τὴν διὰ Β. Διατάγματος ἔγκρισιν τῶν τροποποιήσεων τούτων τοῦ Ὄργανισμοῦ τὸ νῦν Συμβούλιον συμπληροῖ ἑαυτὸ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καὶ διοικεῖ τὰ τῆς Ἐταιρείας μέχρι τέλους τοῦ ἔτους, ὅτε λήγῃ ἡ τριετὴς αὐτοῦ περίοδος. Κατὰ τὴν Ἰα-

νουάριον τοῦ 1918 ἐνεργηθήσονται αἱ ἐκλογαὶ τῆς νέας τριετίας.»

Τὸ Συμβούλιον ἐμφανίζεται σήμερον πρὸ Ὑμῶν, ἵνα ἀνακοινώσῃ τὰ περὶ τῶν ἔργων, εἰς ἃ προέβη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Σὺν τῇ λογοδοσίᾳ του δὲ ταύτη καταθέτει, καὶ τὴν ἀρχήν, διότι ἔληξεν ἤδη ἡ τρετῆς περίοδος, δι' ἣν τοῦτο ἦτο ἐκλελεγμένον. Νέον συμβούλιον κατ' ἀκολουθίαν πρόκειται νὰ ἐκλεγῆ ὑφ' ὑμῶν καλουμένων εἰς συνέλευσιν τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 21^ῃ Ἰανουαρίου.

Ἔνεκα τῶν περιστάσεων δὲν κατωρθώθη ὁ συνεχισμὸς πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ 1916 ἐκτελουμένων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἀνασκαφικῶν ἐργασιῶν. Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀνασκαφαὶ ἐνηργήθησαν μόνον ἐν Ἀθήναις, παρὰ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Καστριώτου, ἐν τῷ ἐν Ὠρωπίᾳ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Λεονάρδου (δρα Α Ε 1918 σελ. 110—111) καὶ ἐν Ἐρετρίᾳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κουρουσιώτου.

Ἐν Ἀθήναις ἐξηκολούθησαν αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀποκάλυψιν τῶν ἀπὸ τῶν προηγουμένων ἐτῶν ἀνακαλυφθέντων ἐρειπίων τοῦ Ὀδείου τοῦ Περικλέους. Γνωστὸν δ' ἐγένετο ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1916 ἀποκαλυφθέντων λειψάνων τοῦ οἰκοδομήματος, ὅτι τοῦτο ἦτο τετράγωνον τὸ σχῆμα. Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος αἱ ἐργασίαι κατηυθύνθησαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου (πρὸς δυσμᾶς) ὅπως ἀποκαλυφθῆ ἡ ἐτέρα τῶν γωνιῶν τοῦ οἰκοδομήματος. Βραδέως ὁμοῦ προὐχώρησαν ἔνεκα τῆς μεγάλης ἐπιχώσεως τοῦ ἐδάφους ἐξικνουμένης μέχρις 7 μέτρων.

Ἐν Ὠρωπίᾳ ἐξηκολούθησεν ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου, ἀπεκαλύφθησαν δ' ἐφ' ἀπάσης τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ χειμᾶρρου, τοῦ κατ' ἐπιγραφὴν Χαράδρας κα-

λουμένου, οἰκοδομήματα, ἃ ἦσαν καταλύματα τῶν εἰς τὴν πανήγυριν ἢ πρὸς θεραπείαν προσερχομένων, παρεμφερῆ πρὸς τοὺς ἐν Ἐπιδαύρῳ ξενῶνας, τοὺς ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καταγῶγια καλουμένους. Τὸ ἀξιολογώτατον τούτων τῶν ἐν Ἀμφιαρείῳ οἰκοδομημάτων εἶνε δισκελὲς μεθ' ὁμοιοσχήμου δωρικῆς στοᾶς, ἔχει δὲ 14 ἐν ἑλ.φ. δωμάτια ἀποκεχωρισμένα ἀλλήλων. Τῶν γενομένων δὲ ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ τῆς Χαράδρας κινητῶν εὐρημάτων μνημονευτέα τὰ ἐξῆς: 1) μαρμάρινον ἀγαλμάτιον παιδὸς καθημένου ἐπὶ βράχου καὶ κρατοῦντος νῆσσαν· 2) ἀγαλμάτιον Ἀρτέμιδος, ἣτις ἐκράτει τόξον καὶ φαρέτραν· 3) βᾶθρον, ἐφ' οὗ δύο ψηφίσματα τῆς Αἰγῆδος φυλῆς, δι' ὧν στεφανοῦνται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς τοὺς φυλέτας δύο Ἀθηναῖοι, ὁ μὲν χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ 500 δραχμῶν, ὁ δὲ, διδάσκαλος, ἀπὸ 1000 δραχμῶν. Εὐρέθη δὲ μολυβδοῦν ἔλασμα φέρον ἐπιγραφὴν ἱερῶν Ἀμφιαράου καὶ εἰκόνα κεφαλῆς τῆς Ὑγίειας, ὅμοιον τῷ ἐν ἔτει 1916 εὐρεθέν, εἰσιτήριον τούτέστιν, ὅπερ ἐλάμβανον καταβάλλοντες, κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον, 9 ὀβολοὺς οἱ προσερχόμενοι εἰς τὸ ἱερόν, ἵνα θεραπευθῶσιν ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Πρὸς τούτοις δ' εὐρέθησαν καὶ 182 χαλκᾶ νομίσματα Εὐβοέων, Θηβαίων, Λοκρῶν, Ὠρωπίων, Σαμίων, Φωκαέων, Μακεδονίας, Συρακοσίων, Δυρραχίου· ἐκομίσθησαν δὲ ταῦτα ὑπὸ τοῦ κ. Λεονάρδου ἐνταῦθα, ὑφ' οὗ καὶ κατετέθησαν ἐν τῷ Νομισματικῷ Μουσείῳ.

Ἐν δὲ τῇ Ἐρετρῆϊ ἐξηκολούθησεν ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ ἐντὸς τοῦ σωζομένου τείχους περιλαμβανομένου χώρου τῆς ἀρχαίας πόλεως. Ἀπεκαλύφθη δὲ ἀξιόλογον οἰκοδόμημα συγκαίμενον ἐξ αὐτῆς περιβαλλομένης ὑπὸ στοῶν, ἔχον δηλ. τὸ σύννηθες σχῆμα μικροῦ γυμνασίου ἢ παλαίστρας. Ἡ δυσμικὴ γωνία τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ οἴκο-

δομήματος τούτου φαίνεται ὅτι ἦτο ἱερόν τι, διότι ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει κρηπὶς τις, ὡσεὶ κρηπὶς βωμοῦ, περὶ ἣν εὐρέθησαν πῆλινα εἰδώλια, ἐν οἷς καὶ κεφαλαὶ πῆλιναὶ ἱκανῶς μεγάλαι, καὶ τμήματα ἐπιγραφῶν ἀναθηματικῶν, ὧν μία μνημονεύει ἴσως τὴν Εἰλείθειαν. Φαίνεται ἐκ τούτων, ὅτι ὁ μικρὸς οὗτος χῶρος ἦτο ἀφιερωμένος εἰς θεότητά τινα.

Προέβη δὲ τὸ Συμβούλιον καὶ εἰς ἐξερεύνησιν καὶ μελέτην τῶν ἀρχαίων τῆς Ἀττικῆς δῆμων διὰ τοῦ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ μελῶν Γεωργίου Γαρδίκου. Βέβαια δέ, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Γαρδίκου, πορίσματα τῆς ἐρεύνης ταύτης εἶνε τὰ ἑξῆς: α') ὁ ἀρχαῖος Σφηττὸς ἀναμφισβητήτως ἔκειτο παρὰ τὸ νῦν Κορωπὶ καὶ μάλιστα πρὸς Δ. τοῦ χωρίου τούτου, ἐσφαλμένης ἀποδειχθείσης τῆς γνώμης τοῦ Leake καὶ ἄλλων ἀρχαιολόγων ὡς πρὸς τὴν θέσιν τοῦ δῆμου. β') Σφηττία ὁδὸς εἶνε ἢ ἐκ τοῦ Σφηττοῦ εἰς τὸ Ἄστυ ἄγουσα ὑπὲρ τὸν ἀρχαῖον τοῦ Ὑμηττοῦ διὰ τῆς φαραγγώδους νῦν ἀτραποῦ, τῆς καταληγούσης εἰς τὴν ἐν τῇ δυτικῇ τοῦ Ὑμηττοῦ ὑπωρεῖα θέσιν *Πιρναρῆ*. γ') τὸ ἐν τῷ στενῷ τῆς Κορωπίας τεῖχος, τὸ μετὰ τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῆς Πάρνηθος, ὠκοδομήθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ὅτε ἐγένοντο καὶ τὰ ἄλλα μεγαλουργήματα, τῆς πόλεως ἀκμαζούσης ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς.

Τοπογραφικὰς μελέτας ἐξετέλεσεν ἡ Ἑταιρεία καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καλαβρυτῶν διὰ τοῦ παλαιοῦ ἐταίρου καὶ πρῶτον Γυμνασιάρχου Γ. Παπανδρέου. Κατὰ τὴν υποβληθεῖσαν εἰς τὸ Συμβούλιον ἔκθεσιν, πολλὰ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ πατρίδος Ἀζανίδος, ἥτοι τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν, ἐξιχνίασεν οὗτος καὶ περιέγραψεν, ἰδίᾳ τὰ τῶν πόλεων Κλείτορος, Καρυῶν, Ψωφίδος, Θαλιαδῶν, Τρι-

ταίας. Ὁ αὐτὸς προέβη εἰς ἐξευρένησιν καὶ περιγραφὴν καὶ τῶν ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν σωζομένων ἀξιολόγων φραγκικῶν φρουρίων καὶ χριστιανικῶν μνημείων.

Ἐπεξέτεινε δὲ τὸ Συμβούλιον τὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας τῆς Ἑταιρείας καὶ εἰς Θεσσαλονίκην, ἔνθα ἀπέστειλε τὸν ἐκ τῶν ἑαυτοῦ μελῶν κ. Ἀδαμαντίου, ὅπως ἐξετάσῃ καὶ περιγράψῃ τὴν ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς καταστραφείσαν Βασιλικὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ ἐπιδοθῆ εἰς τὴν ἐκ νέου ἔρευναν τῶν λοιπῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Βυζαντιακῇ πόλει χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν. Οὕτω δὲ διὰ τῆς ἀποστολῆς ταύτης συνεπληρώθη τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τοῦ αὐτοῦ κ. Ἀδαμαντίου συλλεγὲν ὕλικόν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ παρασκευαζομένου ὑπ' αὐτοῦ πονήματος *περὶ τῶν Χριστιανικῶν καὶ Βυζαντινῶν μνημείων τῆς Θεσσαλονίκης*.

Διὰ δὲ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἰακώβου Χ. Δραγάτη προέβη τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνασκαφῆς καὶ εἰς τὴν ἐκπόνησιν τοῦ σχεδίου τοῦ ἐν Πειραιεῖ *Σηραγγείου*, ὑπογείου καὶ σπηλαιώδους μεγάλου κατασκευάσματος μετὰ δεξαμενῆς ἐν αὐτῷ καὶ τάφων λαξευτῶν, ὅπερ εἶχεν ἀνασκάψῃ ἄλλοτε ἡ Ἑταιρεία διὰ τοῦ αὐτοῦ κ. Δραγάτη. Ἐν παλαιοῖς χρόνοις τὸ μέγα τοῦτο κατασκεύασμα ἦτο ἀπλοῦν σπήλαιον, ὡς τοιοῦτον δὲ ἐχρησίμευσε πρὸς ταφὴν νεκρῶν, ὕστερότερον ὁμῶς ἐγένετο βαλανεῖον. Τοῦτο δ' ἦτο τὸ καθ' Ἡσύχιον *Σηράγγειον*, ἤτοι «τόπος καὶ βαλανεῖον ἐν Πειραιεῖ ἀπὸ Σηράγγου ἥρωος» καὶ τὸ καθ' Ἰσαῖον καὶ Ἀλκίφρονα *Βαλανεῖον τὸ ἐν Πειραιεῖ*. Μέρους τοῦ δαπέδου τοῦ κατασκευάσματος καλύπτεται ὑπὸ μωσαϊκοῦ εἰκονίζοντος τέθριππον, οὗ ἐπιβαίνει νεανίας, ἴσως αὐτὸς ὁ Σηραγγος. Ἀντικρὺ τούτου ἡ Σκύλλα ἐν ψηφιδωτῷ. Τὸ

κυψελοειδῆς βαλανεῖον φέρει περίξ θήκας διὰ τὰ ἐνδύματα τῶν λουομένων. Ἐνευρέθη δὲ καὶ βωμὸς πωρίνου λίθου μετ' ἐπιγραφῆς, ἀποτετριμμένης, ἧς διασώζονται τὰ γράμματα

...ΛΛ....

...Τ...ΑΙΟΥ

κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κ. Δραγάτση

Ἄπολλ[ωνος

Ἄποτ[ροπ]αίου,

ὁ ὁποῖος Ἀπόλλων σχετίζεται πρὸς Γλαῦκον τὸν Πόντιον ἢ Εὐφημον καὶ τὴν Σκύλλαν. Ἄνωθεν τῆς θέσεως ταύτης ὑπῆρχον ἴχνη ναοῦ ἐπὶ τοῦ βράχου, τοῦ ἠρώου ἢ ἱεροῦ τοῦ Σηράγγου ἴσως. Ἐκεῖ ἀνευρέθη καὶ ὀρθοσημον φέρον ἐπιγραφὴν:

HEROIO ἦτοι Ἡρώου
HOROΣ ὄρος.

Τὸ ἠρῶον ἔκειτο ἀκριβῶς ἄνωθεν τοῦ Σηραγγείου καὶ συνεδέετο μετ' αὐτοῦ.

Τὸ Σηράγγειον ἔχει καὶ δίοδον μακρὰν ὑπογείαν ἐν τῷ βράχῳ διευθυνομένην πρὸς Ν. καὶ Ἀ. καὶ ἄγουσαν εἰς τὴν θάλασσαν.

Περὶ δὲ τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἐταιρείας ἀνακοινοῦται ὅτι τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ἐξεδόθη ἤδη ὀλόκληρος ὁ τόμος τοῦ 1917, δὲν κατωρθώθη ὅμως ἡ ἔκδοσις τῶν Πρακτικῶν, ἅτινα διατελοῦσιν εἰσέτι ὑπὸ τὰ πιεστήρια, οὐδ' ἡ ἔκδοσις τοῦ περὶ τῶν ἐγχρῶμων στηλῶν τῶν Παγασῶν δημοσιεύματος τοῦ κ. Ἀρβανιτοπούλου.

Τέλος ἀνακοινοῖ τὸ Συμβούλιον, ὅτι, τὴν προαγωγὴν τῆς Ἑταιρείας καὶ κυρίως τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῆς δράσεως ἐπιδιῶκον, προέτεινεν εἰς συνέλευσιν τῶν ἐταίρων γενομένην τῇ 19 Νοεμβρίου 1917 τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἐν ᾗ ἀναλυτικώτερον ἐκτίθεται ὁ σκοπὸς τῆς Ἑταιρείας καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτῆς ὡς πρὸς τὴν ἀνασκαφὴν, συντήρησιν καὶ ἐπιστημονικὴν ἔρευναν τῶν μνημείων, ὡς πρὸς τὴν μελέτην τοῦ βίου τῶν ἀρχαίων καὶ ὡς πρὸς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν διάδοσιν γνώσεων περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νεωτέρας τέχνης. Διετύπωσε τούτεστι τὸ Συμβούλιον καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὴν συνέλευσιν τὴν ἐξῆς πρότασιν :

« Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ κατὰ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 11 Φεβρουαρίου 1899 Ὁργανισμοῦ τῆς Ἑταιρείας τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

« Πι διὰ τοῦ ἀπὸ 15/27 Ἰανουαρίου 1837 Β. Διατάγματος ἰδρυθεῖσα Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία σκοπὸν ἔχει νὰ συνεργῇ α') εἰς τὴν ἀνεύρεσιν, συλλογὴν, συντήρησιν, ἐπιτήρησιν, ἐπισκευὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἔρευναν τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ταῖς Ἑλληνικαῖς χώραις μνημείων τῆς Ἀσχαϊότητος, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Βυζαντιτικῶν, Χριστιανικῶν καὶ λοιπῶν μνημείων τῶν μέχρι τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως· β') εἰς τὴν μελέτην τοῦ βίου τῶν ἀρχαίων καὶ εἰς τὴν ἐξερεύνησιν τῆς βυζαντινῆς καὶ μεσαιωνικῆς ἀρχαιολογίας καὶ τέχνης· γ') εἰς διέγερσιν ἐν γένει παρ' ἡμῖν διαφέροντος ὑπὲρ τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ διάδοσιν γνώσεων περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νεωτέρας τέχνης.

» Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων ἡ Ἑταιρεία προβαίνει κυρίως εἰς ἀνασκαφικὰς, μουσειακὰς καὶ ἄλλας σχετικὰς ἐργασίας, ἔτι δὲ καὶ εἰς ἀρχαιολογικὰς ἐκδρομὰς καὶ ἐπιστημονικὰς διαλέξεις καὶ ἀνακοινώσεις, εἰς ἴδρυσιν ἐν Ἀθήναις Μουσείου ἐκμαγείων καὶ ἐιδικῆς Σχολῆς διδασκαλίας τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης, εἰς διδασκαλίαν ἀρχαίων ἑλληνικῶν δραμάτων καὶ εἰς πᾶν ἄλλο μέσον συντελεστικόν, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν· Φροντίζει πρὸς τούτοις ἡ Ἑταιρεία πρὸς πλουτισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης αὐτῆς, ἐκδίδει τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα καὶ τὰ ἐνιαύσια Πρακτικὰ καὶ προδίδει, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, εἰς τὴν ἐκδοσιν καὶ ἄλλων δημοσιευμάτων σχετιζομένων πρὸς τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω σκοπὸν τῆς Ἑταιρείας.

Σπραγίδα ἔχει ἡ Ἑταιρεία φέρουσαν ἔμβλημα τὸ Διονυσιακὸν θέατρον καὶ ἐν κύκλῳ « Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἐν Ἀθήναις, αὐαζ' »

Τὴν πρότασιν ταύτην ἀπεδέξατο ἡ συνέλευσις ὁμοθυ-

μως, ὑπέβαλε δ' αὐτὴν τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἄνακκοινοῖ πρὸς τοῦτοις τὸ Συμβούλιον τὰ ἐξῆς: Ἐξ ἀφορμῆς τῆς τελεσθείσης ἑορτῆς ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς 90^{ῆς} ἐπετείου τῆς ναυμαχίας τοῦ Ναυαρίνου ἐξελέξατο ἐπιτιμίους ἑταίρους τοὺς ἐνταῦθα πρεσβευτὰς τῆς Μ. Βρεττανίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας, «εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης, δι' ὅσα ἔπραξαν αἱ τρεῖς Μεγάλαι Δυνάμεις ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως καὶ προστασίας τῆς Ἑλλάδος». Τῶν σταλεισῶν δὲ τῷ Συμβουλίῳ ὑπὸ τῶν κ.κ. πρεσβευτῶν εὐχαριστηρίων ἐπιστολῶν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτῶν ἀρκοῦμεθα νὰ ἀναγνώσωμεν ἐνταῦθα μίαν μόνον, τὴν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Μ. Βρεττανίας, ὡς πειστήριον, οἷας τιμῆς καὶ ὑπολήψεως τυγχάνει ἡ Ἐταιρεία ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ:

«Εἶμαι ἀληθῶς υπερήφανος», γράφει ὁ λόρδος Granwill, «ὅτι αἱ ὀλίγαι λέξεις βαθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα συμπαθείας, τὰς ὁποίας ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Μ. Βρεττανίας ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ εἶπω ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς ἐνενηκοστῆς ἐπετείου τῆς ναυμαχίας τοῦ Ναυαρίνου εἰς ἀπάντησιν τοῦ εὐγλωττοτάτου λόγου ἐνὸς τῶν ἐγκριτωτέρων μελῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, ἔτυχον τόσον μεγάλης ἐκτιμήσεως ἐν Ἑλλάδι.

«Εἰς πάντας τοὺς Βρεττανούς, ὅσοι ἐσπούδασαν τὰ «ἄνθρωπιστικά» μαθήματα, ἡ Ἑλλάς σήμερον ἀντιπροσωπεύει τὴν Ἑλλάδα τῶν μεγάλων ἡμερῶν τοῦ παρελθόντος, τὴν Ἑλλάδα τοῦ Μαραθῶνος, τῆς Σαλαμῖνος καὶ τῶν Πλαταιῶν, τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία ἠκολούθησε τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν Ἀσίαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν τέκνων τῆς ἐκ τῆς Περσικῆς καταδυναστεύσεως καὶ πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν γραμμῶν ἐν τῇ

Ἀνατολῇ, τὴν Ἑλλάδα, ἢ ὅποια ὑπὸ τὴν Ἡράκλειον, τὸν Λέοντα καὶ τοὺς Κομνηνοὺς, ἀνέκοψε τὰς Τουρκικὰς ὀρδὰς, αἱ ὅποια ἠπέιλησαν νὰ κατακλύσουν τὸν πολιτισμόν, τὴν ἰδίαν Ἑλλάδα ἢ ὅποια διὰ τοῦ Κανάρη, τοῦ Καραϊσκάκη καὶ τῶν ἄλλων πατριωτῶν ἀπετίναξε τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

« Ἡ ἐνότῃς αὕτη τῆς Ἑλλάδος, παλαιᾶς καὶ νέας, εὐστοχώτατα ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἥτις, ζῶσα ἐν τῷ παρόντι, ἔχει τὸ παρελθὸν ὡς ἀντικείμενον τῶν μελετῶν αὐτῆς.

« Τὸ περισπούδαστον ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας δικαίως ἐξάιρεται καὶ μεγάλως τιμᾶται εἰς πάσας τὰς χώρας, ὅπου ἡ Ἑλληνικὴ τέχνη, ἢ φιλολογία, ἢ ἱστορία μελετῶνται ὡς αἱ κυριώτεραι βάσεις τῆς ἀνθρωπιστικῆς ἐκπαιδεύσεως. Εἰς τὰς ἰδίας αὐτὰς χώρας καὶ ἰδιαίτατα εἰς τὴν Μ. Βρετανίαν, ὅπου πάντοτε ὑπῆρξε μέγιστον τὸ ἐνδιαιρέον καὶ ἡ συμπάθεια διὰ κάθε τι Ἑλληνικόν, πολλοὶ τῶν διακεκριμένων Ἑλλήνων ἐταίρων, οἵτινες κοσμοῦσι τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν, εἶνε ὅσον καὶ οἱ ἰδιοὶ μας γνωστοί.

« Θεωρῶ κατ' ἀκολουθίαν μεγάλην δι' ἐμὲ τιμὴν τὴν ἐκλογὴν μου ὡς ἐπιτίμου μέλους τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἢ ὅποια χρησιμεύει ὡς ὁ διανοητικὸς συνεκτικὸς δεσμὸς μεταξὺ τῆς χώρας μου καὶ τῆς Ἑλλάδος, ταύτοχρόνως δὲ καὶ ὡς κρίκος συνεκτικὸς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος τοῦ παρελθόντος, τὴν ὅποιαν θαυμάζω ὡς τὴν μητέρα τῆς ἐλευθερίας, τῆς φιλολογίας, τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης, καὶ τῆς Ἑλλάδος τῆς σημερινῆς, εἰς τὴν ὅποιαν εὐχομαι ὀλοψύχως πᾶσαν εὐδαιμονίαν, κάθε εὐτυχίαν καὶ κάθε πρόδοον.

« Εὐελπιστῶ, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑται-

ρεία θὰ ἀνήσῃ εἰς τὸ μέλλον ἀκόμη περισσότερο ἢ ἐν τῷ παρελθόντι, καὶ ὅτι τὸ εὐγενὲς ἔργον, τὸ ὁποῖον διεξάγει μετὰ τόσης ἀφοσιώσεως, θὰ συνεχισθῇ ἀντάξιον τῶν ἐπαίνων καὶ τοῦ θαυμασμοῦ τοῦ πολιτισμένου κόσμου.»

Διατελῶ κ. Πρόεδρε,
ταπεινότατος Ὑμῶν θεράπων

GRANWILL

Τοσαῦτα μόνον εἶχε νὰ ἀνακοινώσῃ τὸ Συμβούλιον περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους, εὐχεται δὲ, ὅπως τὸ νέον Συμβούλιόν, ὑπὸ αἰσιωτέρους οἰωνοὺς διατελοῦν καὶ ὑπὸ εὐμενεῖς περιστάσεις, δυνηθῇ νὰ διευθετήσῃ πρεπόντως καὶ προαγάγῃ τὰ τῆς Ἑταιρείας ἐπαξίως τοῦ λαμπροῦ καὶ ἐνδόξου αὐτῆς παρελθόντος.